

Treść wspólnej deklaracji:

Ponawiamy nasze poparcie dla skargi Ukrainy wszczynającej postępowania przeciwko Federacji Rosyjskiej przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości na podstawie Konwencji o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa z 1948 r., która ma na celu ustalenie, że Rosja nie ma podstaw prawnych do podejmowania działań zbrojnych na Ukrainie na podstawie bezpodstawnych zarzutów o ludobójstwo.

Podkreślamy znaczenie tego postępowania i ponownie wzywamy Rosję do natychmiastowego zawieszenia operacji wojskowych na Ukrainie, zgodnie z wydanym przez Trybunał zarządzeniem w sprawie środków tymczasowych z dnia 16 marca 2022 r.

Jak wielokrotnie stwierdzał Trybunał, jego postanowienia dotyczące środków tymczasowych są prawnie wiążące dla stron sporu. W związku z tym nieprzestrzeganie zarządzenia Trybunału z dnia 16 marca 2022 r. stanowi kolejne naruszenie przez Rosję jej zobowiązań międzynarodowych.

Odnotowujemy publiczne oświadczenie z dnia 1 lipca 2022 r., zgodnie z którym Ukraina ogłosiła, że złożyła swój pozew do Trybunału.

Po raz kolejny witamy wysiłki Ukrainy, aby zapewnić poszanowanie prawa międzynarodowego i aby Trybunał mógł wypełniać swoją podstawową funkcję wspierania pokojowego rozwiązywania sporów.

Konwencja o ludobójstwie zawiera uroczyste zobowiązanie do zapobiegania zbrodni ludobójstwa i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności. Jak stwierdził sam Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w swojej opinii doradczej z dnia 28 maja 1951 r. w sprawie zastrzeżeń do Konwencji o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa, cel Konwencji to „z jednej strony jest zabezpieczenie samego istnienia pewnych grup ludzkich, a z drugiej strony potwierdzania i popierania najbardziej elementarnych zasad moralności”.

W interesie wszystkich Państw-Stron Konwencji o ludobójstwie, a szerzej społeczności międzynarodowej jako całości, jest, aby Konwencja nie była nadużywana lub niewłaściwie stosowana. Dlatego sygnatariusze niniejszej deklaracji, będący Stronami Konwencji o ludobójstwie, zamierzają interweniować w tym postępowaniu.

W świetle poważnych kwestii podniesionych w tej sprawie oraz z uwagi na daleko idące konsekwencje wyroku wydanego przez Trybunał, ważne jest, aby Państwa-Strony niniejszej Konwencji mogły przedstawić Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości ich sposób interpretacji niektórych jej istotnych postanowień.

Na zakończenie podkreślamy, że Rosja musi zostać pociągnięta do odpowiedzialności za swoje działania. W związku z tym uważamy, że naruszenia prawa międzynarodowego przez Rosję pociągają za sobą jej odpowiedzialność międzynarodową oraz że straty i szkody poniesione przez Ukrainę w wyniku naruszeń prawa międzynarodowego przez Rosję wymagają pełnego i pilnego zadośćuczynienia przez Rosję, zgodnie z prawem dotyczącym odpowiedzialności państw.

Ponownie wzywamy społeczność międzynarodową do zbadania wszystkich możliwości wsparcia Ukrainy w jej postępowaniu przed MTS.

Wspólna deklaracja w imieniu: Albanii; Andory; Australii; Austrii; Belgii; Bułgarii; Chorwacji; Cypru; Czarnogóry; Republiki Czeskiej; Danii; Estonii; Finlandii; Francji; Grecji; Hiszpanii; Islandii; Irlandii; Japonii; Kanady; Łotwy; Litwy; Luksemburga; Macedonii Północnej; Malty; Mołdawii; Monako; Niemiec; Niderlandów; Nowej Zelandii; Norwegia; Palau; Polski; Portugalii; Rumunii; San Marino; Słowacji; Słowenii; Szwecji; Wielkiej Brytanii; Włoch; Stanów Zjednoczonych; Wysp Marshalla i Unii Europejskiej.